

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده : مانلیو دینوچی - Manlio Dinucci

برگردان: حمید محوی

۱۸ جولای ۲۰۱۲

هنر جنگ:

چاه بی انتهای افغانستان

«چه شگفت انگیز است، شنیدن پرندگانی که با آوازشان بامداد شکوهمند کابل را سلام می گویند» : اینها سخنان

رمانتیک هیلری کلینتن است که هنگام گشایش و برگزاری مراسم رسمی میان درختان کاخ ریاست جمهوری که به سختی زرهپوش شده در پایتخت افغانستان به زبان می آورد.

در حالی که هیلری کلینتن سخنرانی می کرد، پرنده های دیگری با بالهای نقاشی شده به خطوط راه راه و ستاره دار از آسمان افغانستان عبور می کردند :

شکاری های اف-۱۸ که از باند فرودگاه شناور ناو هواپیمابر استتیس در دریای عرب به پرواز درآمده بودند، آسمان افغانستان را در هم می نوردیدند.

به محض این که شکار خود را شناسائی می کنند با موشکها و بمب های هدایت شونده لیزری و مسلسل ۲۰ میلیمتری با حجم آتش ۲۰۰ پرتاب شونده در هر رگبار که تماما به مهمات اورانیوم ضعیف شده مسلح است به آن حمله ور می شوند. بهای این نوع هواپیماها و انواع دیگر بیش از ۱۰۰ میلیون دالر، و مخارج هر ساعت پرواز معادل ۲۰ هزار دلار است :

هر مأموریت تقریباً ۸ ساعت به طول می انجامد، یعنی ۱۶۰ هزار دالر که باید هزینه سلاح های به کار برده شده را نیز باید به آن اضافه کنیم. سال گذشته، بر اساس آمار و ارقام رسمی، هواپیماهای ایالات متحده و ناتو ۳۵ هزار مأموریت تهاجمی روی افغانستان انجام داده اند. در نتیجه وقتی می شنویم که تنها ایالات متحده برای چنین جنگی تقریباً ۵۵۰ میلیارد دالر خرج کرده است، برای ما نباید جای شگفتی داشته باشد. چاه بی انتهائی است که دائماً میلیاردها دالر و یورو را می بلعد. ولی خبرهای خوب پیرامون کابل را باید از هیلری کلینتن بشنویم :

«خیلی خوشوقتم که می توانم به اطلاع شما برسانم که رئیس جمهور اوباما رسماً افغانستان را به عنوان بزرگترین هم پیمان غیر ناتوی برای ایالات متحده اعلام کرده است.» چنین امری به این معنا است که این کشور به جایگاهی مشابه به آن چه اسرائیل از آن برخوردار است ارتقاء می یابد، و بر اساس «توافق همکاری ستراتیژیک»، ایالات متحده در پی تضمین «امنیت» خود می باشد. به گفته مقامات دولتی، ایالات متحده در افغانستان ۱۰ تا ۳۰ هزار سرباز را حفظ خواهد کرد، خصوصاً نیروهای ویژه با پشتیبانی شرکت های نظامی خصوصی به حضورشان ادامه

خواهند یافت. ایالات متحده نیروی هوایی خاص خود را در افغانستان به کار خواهد برد : پهپادهای تهاجمی نیز جزء تجهیزات نظامی دیده می شود. «مهمترین همپیمان غیر ناتوی» سالانه بیش از چهار میلیارد دلار از ناتو کمک نظامی دریافت می کند. ایتالیا به تعهد همیشگی اش ادامه می دهد، بر اساس اظهارات وزیر دفاع دی پائولا، سهم ایتالیا ۱۲۰ میلیون دلار سالانه به شکل «مددکاری در زمینه حامل های نیروی امنیتی افغان» است. علاوه بر این دولت افغانستان، بر اساس تصمیمات کنفرانس «کمک کننده ها» در توکیو، سالانه چهار میلیارد دلار دیگر برای «خدمات مدنی» دریافت می دارد. در این مورد نیز وزیر امور خارجه ایتالیا ترزی اعلام کرده است :

«ایتالیا سهم خود را به جا خواهد آورد». بر اساس انگیزه رسمی، به این شکل به «جوامع مدنی افغان» کمک خواهند کرد. این شیوه بیان در حالت واقعی یعنی اهداء هر دلار و هر یورو برای اهداف مدنی باید به ارتقاء تسلط نظامی ایالات متحده و ناتو در این کشور بینجامد. کشوری که وضعیت جغرافیائی آن از دیدگاه ستراتیژیک برای قدرت های غربی و گروه های چند ملیتی شان از اهمیت درجه اولی برخوردار است، زیرا آنها بیش از پیش به سوی مقابله با روسیه و چین نیل می کنند. برای متقاعد ساختن شهروندان امریکائی و اروپائی که بار سنگین مخارج اجتماعی را بر دوش دارند، باید میلیاردها دلار و یورو دیگر از صندوق عمومی برای افغانستان برداشت کنند، چنان که می گویند این پول ها برای افغان ها و به ویژه برای زنان و کودکان افغان شرایط زندگی بهتری را تأمین می کند.

این داستانی است که هیلری کلینتن به همخوانی چهچه پرندگان در کابل تعریف می کند و دسته هم آوازانی نیز هستند که از این همه سخاوت به وجد می آیند.

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۷ جولای ۲۰۱۲

L'art de la guerre : Le puits afghan sans fond

<http://www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=31852>

Traduit du français par Hamid Mahvi